सर्गः ८ वपुषा करणोज्झितेन सा निपतन्ती पतिमप्यपातयत्। ननु तैलनिषेकबिन्दुना सह दीपार्चिरुपैति मेदिनीं ॥ ३९ ॥ उभयोःपरिपार्श्ववर्त्तिनां तुमुलेनार्त्तरवेण वेजिताः। विहगाः कमलाकराश्रयाः समदुःखा इव तत्र चुक्रुशुः॥ ४०॥ नृपतेर्व्यजनादिभिस्तमो नुनुदे सा तु तथैवसंस्थिता। प्रतिकारविधानमायुषः सति शेषे हि फलाय कल्पते॥ ४१ ॥

वपुषेति। करणैरिन्द्रियैरुज्झितेन त्यक्तेन वपुषा शरीरेण निपतन्ती सा इन्दुमती पतिं भर्त्तारमजमप्यपातयत् पातयतिस्म ननु निश्चये तैलरूपस्य निषेकस्य सिच्यमानस्य बिन्दुना सह दीपस्यार्चिर्ज्वाला मेदिनीं पृथ्वीमुपैति प्राप्नोति ॥ ३९ ॥ उभयोरिति। तत्रोपवने विहगाः पक्षिणः समं तुल्यं दुःखं येषां त इव चुक्रुशुः शब्दं चक्रुः किं० विहगाः उभयोरजेन्दुमत्योः परिपार्श्ववर्त्तिनां सेवकानां तुमुलेन सङ्कुलेनार्त्तरवेण करुणशब्देन वेजिता भीताः पुं किं० विं कमलाकरस्तडागआश्रयो येषां ते॥ ४० ॥ नृपतेरिति। जनैर्व्यजनमादिर्येषां तैर्नृपतेरजस्यतमोऽज्ञानं नुनुदे नाशितं सा इन्दुमती तु तथैव संस्थिता मृता हि यतःप्रतिकारस्य चिकित्साया विधानं करणमायुषः शेषे सतिफलाय कल्पते समर्थं भवति ॥ ४१ ॥